

Βασίλης Ρώτας- Χριστινάκι

Δώδεκα αγόρια του σχολειού κι η Χριστινιώ μια τάξη
μη βρέξει και μη στάξει
Τ' αγόρια τ' ορκιστήκανε στην παλικαροσύνη
να κλέψουν τη Χριστήνη

Βαρκούλαν αρματώνουνε με σταυρωτό πανάκι
Χριστίνα, Χριστινάκι
Έμπα καλή στη βάρκα μας, να πάμε και να 'ρθούμε
τραγούδι που θα πούμε

Τ' αστέρια τρεμουλιάζουνε στου Ζέφυρου το χάδι
το όμορφο τούτο βράδυ
Σπαρμένο χρυσολούλουδα το πέλαγο λιβάδι
το όμορφο τούτο βράδυ

Το Χριστινάκι τραγουδά, της βάρκας κυβερνήτης
γλυκιά που είν' η φωνή της
Και λέει τραγούδι του έρωτα και για τον πόθο λέει
για το φιλί που καίει

Γέλια τραγούδια σόπασαν, τ' αγόρια συμπαλεύουν
μοχτούν, φιλί γυρεύουν
Κανείς δεν είναι στο κουπί, κανείς και στο τιμόνι
λαχτάρα που τούς ζώνει

Κι η βάρκα η ποθοπλάνταχτη πάει στων νερών τα βάθη
με του έρωτα τα πάθη
Δεν κλαίω τα δώδεκα παιδιά, τους νιους, τους μαθητάδες
τις δώδεκα μανάδες

Μόν' κλαίω τα μάτια τα γλαρά, το λυγερό κορμάκι
τ' αγρίμι το ελαφάκι
Που ήτανε δώδεκα χρονών, παρθένα Παναγιά μου
κι έλαμπε η γειτονιά μου

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ
ΖΩΗ ΝΤΑΦΟΥ